

1. В то время ученики приступили к Иисусу и сказали: кто больше в Царстве Небесном?

УПО: Підійшли до Ісуса тоді Його учні, питаючи: Хто найбільший у Царстві Небеснім?

KJV: At the same time came the disciples unto Jesus, saying, Who is the greatest in the kingdom of heaven?

2. Иисус, призвав дитя, поставил его посреди них

УПО: Він же дитину покликав, і поставив її серед них,

KJV: And Jesus called a little child unto him, and set him in the midst of them,

3. и сказал: истинно говорю вам, если не обратитесь и не будете как дети, не войдете в Царство Небесное;

УПО: та й сказав: Поправді кажу вам: коли не навернетесь, і не станете, як ті діти, не ввійдете в Царство Небесне!

KJV: And said, Verily I say unto you, Except ye be converted, and become as little children, ye shall not enter into the kingdom of heaven.

4. итак, кто умалится, как это дитя, тот и больше в Царстве Небесном;

УПО: Отже, хто впокориться, як дитина оця, той найбільший у Царстві Небеснім.

KJV: Whosoever therefore shall humble himself as this little child, the same is greatest in the kingdom of heaven.

5. и кто примет одно такое дитя во имя Мое, тот Меня принимает;

УПО: І хто прийме таку дитину одну в Моє Ймення, той приймає Мене.

KJV: And whoso shall receive one such little child in my name receiveth me.

6. а кто соблазнит одного из малых сих, верующих в Меня, тому лучше было бы, если бы повесили ему мельничный жернов на шею и потопили его во глубине морской.

УПО: Хто ж спокусить одне з цих малих, що вірують в Мене, то краще б такому було, коли б жорно млинове на шию йому почепити, і його потопити в морській глибині...

KJV: But whoso shall offend one of these little ones which believe in me, it were better for him that a millstone were hanged about his neck, and that he were drowned in the depth of the sea.

7. Горе миру от соблазнов, ибо надобно придти соблазнам; но горе тому человеку, через которого соблазн приходит.

УПО: Від спокус горе світові, бо мусять спокуси прийти; надто горе людині, що від неї приходять спокуса!

KJV: Woe unto the world because of offences! for it must needs be that offences come; but woe to that man by whom the offence cometh!

8. Если же рука твоя или нога твоя соблазняет тебя, отсеки их и брось от себя: лучше тебе войти в жизнь без руки или без ноги, нежели с двумя руками и с двумя ногами быть ввержену в огонь вечный;

УПО: Коли тільки рука твоя, чи нога твоя спокушає тебе, відітни її й кинь від себе: краще тобі увійти в життя одноруким або одноногим, ніж з обома руками чи з обома ногами бути вкиненому в огонь вічний.

KJV: Wherefore if thy hand or thy foot offend thee, cut them off, and cast them from thee: it is better for thee to enter into life halt or maimed, rather than having two hands or two feet to be cast into everlasting fire.

9. и если глаз твой соблазняет тебя, вырви его и брось от себя: лучше тебе с одним глазом войти в жизнь, нежели с двумя глазами быть ввержену в геенну огненную.

УПО: І коли твоє око тебе спокушає його вибери й кинь від себе: краще тобі однооком увійти в життя, ніж з обома очима бути вкиненому до геєнни огненної.

KJV: And if thine eye offend thee, pluck it out, and cast it from thee: it is better for thee to enter into life with one eye, rather than having two eyes to be cast into hell fire.

10. Смотрите, не презирайте ни одного из малых сих; ибо говорю вам, что Ангелы их на небесах всегда видят лице Отца Моего Небесного.

УПО: Стережіться, щоб ви не погордували ані одним із малих цих; кажу бо Я вам, що їхні Анголи повсякчасно бачать у небі обличчя Мого Отця, що на небі.

KJV: Take heed that ye despise not one of these little ones; for I say unto you, That in heaven their angels do always behold the face of my Father which is in heaven.

11. Ибо Сын Человеческий пришел взыскать и спасти погибшее.

УПО: Син бо Людський прийшов, щоб спасти загинуле.

KJV: For the Son of man is come to save that which was lost.

12. Как вам кажется? Если бы у кого было сто овец, и одна из них заблудилась, то не

оставит ли он девяносто девять в горах и не пойдет ли искать заблудившуюся?

УПО: Як вам здається: коли має який чоловік сто овець, а одна з них заблудить, то чи він не покине дев'ятдесятьох і дев'ятьох у горах, і не піде шукати заблудлої?

KJV: How think ye? if a man have an hundred sheep, and one of them be gone astray, doth he not leave the ninety and nine, and goeth into the mountains, and seeketh that which is gone astray?

13. и если случится найти ее, то, истинно говорю вам, он радуется о ней более, нежели о девяноста девяти незаблудившихся.

УПО: І коли пощастить відшукати її, поправді кажу вам, що радіє за неї він більше, аніж за дев'ятдесятьох і дев'ятьох незаблудлих.

KJV: And if so be that he find it, verily I say unto you, he rejoiceth more of that sheep, than of the ninety and nine which went not astray.

14. Так, нет воли Отца вашего Небесного, чтобы погиб один из малых сих.

УПО: Так волі нема Отця вашого, що на небі, щоб загинув один із цих малих.

KJV: Even so it is not the will of your Father which is in heaven, that one of these little ones should perish.

15. Если же согрешит против тебя брат твой, пойди и обличи его между тобою и им одним; если послушает тебя, то приобрел ты брата твоего;

УПО: А коли прогрішиться твій брат проти тебе, іди й йому викажи поміж тобою та ним самим; як тебе він послухає, ти придбав свого брата.

KJV: Moreover if thy brother shall trespass against thee, go and tell him his fault between thee and him alone: if he shall hear thee, thou hast gained thy brother.

16. если же не послушает, возьми с собою еще одного или двух, дабы устами двух или трех свидетелей подтвердилось всякое слово;

УПО: А коли не послухає він, то візьми з собою ще одного чи двох, щоб справа всіляка ствердилась устами двох чи трьох свідків.

KJV: But if he will not hear thee, then take with thee one or two more, that in the mouth of two or three witnesses every word may be established.

17. если же не послушает их, скажи церкви; а если и церкви не послушает, то да будет он тебе, как язычник и мытарь.

УПО: А коли не послухає їх, скажи Церкві; коли ж не послухає й Церкви, хай буде тобі, як

поганин і митник!

KJV: And if he shall neglect to hear them, tell it unto the church: but if he neglect to hear the church, let him be unto thee as an heathen man and a publican.

18. Истинно говорю вам: что вы свяжете на земле, то будет связано на небе; и что разрешите на земле, то будет разрешено на небе.

УПО: Поправді кажу вам: Що тільки зв'яжете на землі, зв'язане буде на небі, і що тільки розв'яжете на землі, розв'язане буде на небі.

KJV: Verily I say unto you, Whatsoever ye shall bind on earth shall be bound in heaven: and whatsoever ye shall loose on earth shall be loosed in heaven.

19. Истинно также говорю вам, что если двое из вас согласятся на земле просить о всяком деле, то, чего бы ни попросили, будет им от Отца Моего Небесного,

УПО: Ще поправді кажу вам, що коли б двоє з вас на землі погодились про всяку річ, то коли вони будуть просити за неї, станеться їм від Мого Отця, що на небі!

KJV: Again I say unto you, That if two of you shall agree on earth as touching any thing that they shall ask, it shall be done for them of my Father which is in heaven.

20. ибо, где двое или трое собраны во имя Мое, там Я посреди них.

УПО: Бо де двоє чи троє в Ім'я Мое зібрані, там Я серед них.

KJV: For where two or three are gathered together in my name, there am I in the midst of them.

21. Тогда Петр приступил к Нему и сказал: Господи! сколько раз прощать брату моему, согрешающему против меня? до семи ли раз?

УПО: Петро приступив тоді та запитався Його: Господи, скільки разів брат мій може згрішити проти мене, а я маю прощати йому? Чи до семи раз?

KJV: Then came Peter to him, and said, Lord, how oft shall my brother sin against me, and I forgive him? till seven times?

22. Иисус говорит ему: не говорю тебе: до семи раз, но до седмижды семидесяти раз.

УПО: Ісус промовляє до нього: Не кажу тобі до семи раз, але аж до семидесяти раз по семи!

KJV: Jesus saith unto him, I say not unto thee, Until seven times: but, Until seventy times seven.

23. Посему Царство Небесное подобно царю, который захотел сосчитаться с рабами своими;

УПО: Тим то Царство Небесне подібне одному цареві, що захотів обрахунок зробити з своїми рабами.

KJV: Therefore is the kingdom of heaven likened unto a certain king, which would take account of his servants.

24. когда начал он считаться, приведен был к нему некто, который должен был ему десять тысяч талантов;

УПО: Коли ж він почав обраховувати, то йому привели одного, що винен був десять тисяч талантів.

KJV: And when he had begun to reckon, one was brought unto him, which owed him ten thousand talents.

25. а как он не имел, чем заплатить, то государь его приказал продать его, и жену его, и детей, и всё, что он имел, и заплатить;

УПО: А що він не мав із чого віддати, наказав пан продати його, і його дружину та діти, і все, що він мав, і заплатити.

KJV: But forasmuch as he had not to pay, his lord commanded him to be sold, and his wife, and children, and all that he had, and payment to be made.

26. тогда раб тот пал, и, кланяясь ему, говорил: государь! потерпи на мне, и всё тебе заплачу.

УПО: Тоді раб той упав до ніг, і вклонявся йому та благав: Потерпи мені, я віддам тобі все!

KJV: The servant therefore fell down, and worshipped him, saying, Lord, have patience with me, and I will pay thee all.

27. Государь, умилосердившись над рабом тем, отпустил его и долг простил ему.

УПО: І змилосердився пан над рабом тим, і звільнив його, і простив йому борг.

KJV: Then the lord of that servant was moved with compassion, and loosed him, and forgave him the debt.

28. Раб же тот, выйдя, нашел одного из товарищей своих, который должен был ему сто динариев, и, схватив его, душил, говоря: отдай мне, что должен.

УПО: А як вийшов той раб, то спіткав він одного з своїх співтоваришів, що був винен йому

сто динаріїв. І, схопивши його, він душив та казав: Віддай, що ти винен!

KJV: But the same servant went out, and found one of his fellowservants, which owed him an hundred pence: and he laid hands on him, and took him by the throat, saying, Pay me that thou owest.

29. Тогда товарищ его пал к ногам его, умолял его и говорил: потерпи на мне, и всё отдам тебе.

УПО: А товариш його впав у ноги йому, і благав його, кажучи: Потерпи мені, і я віддам тобі!

KJV: And his fellowservant fell down at his feet, and besought him, saying, Have patience with me, and I will pay thee all.

30. Но тот не захотел, а пошел и посадил его в темницу, пока не отдаст долга.

УПО: Та той не схотів, а пішов і всадив до в'язниці його, аж поки він боргу не верне.

KJV: And he would not: but went and cast him into prison, till he should pay the debt.

31. Товарищи его, увидев происшедшее, очень огорчились и, придя, рассказали государю своему всё бывшее.

УПО: Як побачили ж товариші його те, що сталося, то засмутилися дуже, і прийшли й розповіли своєму панові все, що було.

KJV: So when his fellowservants saw what was done, they were very sorry, and came and told unto their lord all that was done.

32. Тогда государь его призывает его и говорит: злой раб! весь долг тот я простил тебе, потому что ты упросил меня;

УПО: Тоді пан його кличе його, та й говорить до нього: Рабе лукавий, я простив був тобі весь той борг, бо просив ти мене.

KJV: Then his lord, after that he had called him, said unto him, O thou wicked servant, I forgave thee all that debt, because thou desiredst me:

33. не надлежало ли и тебе помиловать товарища твоего, как и я помиловал тебя?

УПО: Чи й тобі не належало змилюватись над своїм співтоваришем, як і я над тобою був змилювався?

KJV: Shouldest not thou also have had compassion on thy fellowservant, even as I had pity on thee?

34. И, разгневавшись, государь его отдал его истязателям, пока не отдаст ему всего долга.

УПО: І прогнівався пан його, і катам його видав, аж поки йому не віддасть всього боргу.

KJV: And his lord was wroth, and delivered him to the tormentors, till he should pay all that was due unto him.

35. Так и Отец Мой Небесный поступит с вами, если не простит каждый из вас от сердца своего брату своему согрешений его.

УПО: Так само й Отець Мій Небесний учинить із вами, коли кожен із вас не простить своєму братові з серця свого їхніх прогріхів.

KJV: So likewise shall my heavenly Father do also unto you, if ye from your hearts forgive not every one his brother their trespasses.